

Posudek magisterské diplomové práce

Autor/ka práce: Jiří Procházka

Název práce: Cézannova jablka a černobílá reprodukce

Posudek vedoucí/ho práce

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Tomáš Dvořák, KF FAMU

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně – F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....	A
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....	B
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....	A
Logičnost struktury práce, souvislost jejích kapitol.....	B
Jazyková a stylistická úroveň práce.....	C
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....	B
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....	B
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....	B
Celkové hodnocení diplomové práce.....	B

Slovní hodnocení diplomové práce včetně otázek, k nimž se diplomant/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Diplomová práce Jiřího Procházky je věnována problematice fotografické reprodukce uměleckých děl a jejího využití v současné umělecké praxi. Východiskem práce je analýza reprodukcí některých děl Paula Cézanna, autor se dále věnuje fotografické dokumentaci výstav, resp. prezentaci umění na sociálních platformách či využití reprodukcí při výuce (dějin umění). Barevné posuny, k nimž při reprodukci dochází, rozebírá také s ohledem na jejich obecnější kulturní a sociální důsledky.

Na první pohled marginální technický problém, jakým je možnost věrné fotografické reprodukce malířského díla, autor navrhuje podnětným a originálním způsobem rozšířit o estetický, kulturní i politický rozměr. Samotné zpracování textu ve výsledku jeho ambice zcela nenaplnuje: práce je souborem úvah, postřehů a komentářů, které jsou samy o sobě zajímavé a relevantní, nespojují se však v koherentní argumentaci a mnohdy působí spíše odstředivě. Analýza Cézannových reprodukcí je omezena převážně na Perruchotův popularizační životopis a tisky internetových eshopů –

nabízelo by se jak detailněji prozkoumat povahu těchto reprodukcí, tak i další, mnohem více heterogenní zdroje. Od problematiky fotografických reprodukcí malířských děl autor volně přechází k otázce dokumentace výstav či poměrně rozsáhlému exkursu o studijních materiálech, aniž by přitom zohlednil specifika jednotlivých oblastí. Podobně příklady z popkultury představují samy o sobě zajímavé studie efektů barevného posunu, jejich vazba na problematiku černobílé reprodukce a jejího využití v současném umění je však opět poněkud volná. Pokud správně chápu autorovu hlavní tezi, že je totiž černobílá reprodukce mnohdy vhodnější (než reprodukce barevná), protože svým způsobem přiznává, že je pouhou reprodukcí, uvítal bych analýzu konkrétních příkladů takové praxe nebo srovnání obou přístupů. Na druhou stranu oceňuji souvislosti teoretické práce s autorovým absolventským dílem a chápu potřebu vnímat obojí současně. Diplomovou práci proto doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou B.

Datum:31. 5. 2022.....

Podpis:.....